

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1721. usque ad annum 1724

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1783

VD18 90119304

§. 51. Fulvii Astallii Cardinalis obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67596](#)

A.C. 1721.

tendere consenserint. Eapropter sexa- Sæc. XVIII.
 ginta Hungari partim Episcopi, partim Comites & Barones Viennam ad imperatorem contenderunt, unanimem Regni consensum confirmaturi, simulque petituri, ut Cæsar Posonium venire dignaretur: Ergo die septima Julii Carolus Imperator cum Augusta, duabus Archiducissis & Principe Eugenio illuc profectus, ac singulari veneratione exceptus est, cunctaque in comitiis decreta libere & unani mis suffragio admisfa, adimplataque sunt. Ad exemplum Hungarorum Bohemiæ Brabantiaæ, Flandriæ, Silesiæ & etiam Proceres Pragæ lege Pragmatica sexus fæminini successionem in defectum virilis confirmarunt, & die quinta Mensis Septembris Carolum ejusdem Regni hæreditarium Regem magnificentissime coronarunt. Postea anno sequenti die duodecima Junii Cæsar per *Protectionale* ut vocant, mandatum Hungarum Protestantibus postulata concessit, Catholici tamen Proceres constanter reclamabant, palam declarantes, se omnia, quæ Viennæ in Religionis Catholicæ decrementum sint statuenda, pro irritis habituros.

§. LI.

Fulvii Astallii Cardinalis obitus.

Q 2

Hoc

Sæc. XVIII.
A.C. 1721.

Vit. Card.
Astall.
pag. 269.
Guarnac.
vit. Pontif.
tom. I.

Hoc item anno ferali mortis Imperio
tres Cardinales succubuerent. Ex
his prior erat Fulvius Astallius patru-
Romanus, illustrissimis Parentibus Ty-
berio Marchione, & Victoria Maidal-
chinia natus. Tam præclaro igitur
genere ortus, nullis caruit ad implan-
tandam virtutem, literasque excelen-
tas subsidiis: acutissima ingenii acie,
& memoria non minus felici, quam
tenaci præditus, ac judicandi, inti-
mosque rerum recessus rimandi facul-
tate excellens accedente infatigata fe-
dulitate in Philosophicis ac Theologicis
disciplinis tam insignem fecerat pro-
fectum, ut sub Clemente X. ejus Affine
inter Curiæ Romanæ Præsules & Ce-
meræ Apostolicæ Clericos recenseretur
rereretur. Tam præceps fortuna haud
caruit æmolorum invidia; postquam
enim ejus Patruus Pontificis gratia ex-
ciderat, indignatione in ipsum Nepo-
tem propagata, primo omnibus priva-
tur honorum officiis, ac demum ipse
etiam urbe excedere jubetur: Astall
rumque ibi servat Deus, ubi homines
innoxium opprimunt; nam, dum Ful-
vius diffidit, dum mærore semetipsum
velut abjicit, Innocentius XI. æquissi-
mus Pontifex agnita obtrectantium me-
lignite Fulvium pristinæ dignitati re-
stituit, eumque ob insignem justitiæ
integræ

integritatisque comprobat^e ardorem ~~Sec.~~ XVIII.
Militiæ Pontificiæ Præfectum nomina- A.C. 1721.
vit, & demum Romana Purpura con-
decoravit. Nec otiosus Romæ hæsit
Fulvius, sed cunctis S. Congregationi-
bus, quibus erat aggregatus, assiduus
intersuit, raraque suæ prudentiæ, mo-
derationis, animique ab omni partium
studio alieni specimina edidit. His
dotibus instructus, ferme omnes Ec-
clesiastici Status Legationes obibat, ac
primo quidem Urbini, postea Rauenæ,
ac demum Ferrariæ *Legatus a latere re-*
nuntiabatur, in hoc vel maxime com-
mendatus, quod, licet rei familiaris
angustia premeretur, incorruptam ta-
men semper justitiam exerceret. Non
parum etiam publicam utilitatem pro-
movebat, dum Æmiliae Provinciam
ab infestis viarum grassatoribus afflictam
ac pene oppressam expurgabat, popu-
losque caritate annonæ laborantes col-
lectis undique frumentis sublevabat:
Denuo regiminis sui felicitatem haud
parum turbabant bellici tumultus; cum
enim neutri belligerantium parti fave-
ret, & Comiti Hercolano milites pro
Cæfare in Ferrariensi Provincia con-
scribere prohiberet, maximam Impera-
toris indignationem in se provocabat,
quæ plurimum aucta est, eo quod ipse
met Pontifex multa se inscio facta fuisse

Q 3

obten-

Sæc. XVIII obtendens, totam culpæ molem in Ful.

A.C. 1721. vii Cardinalis & Paolucii Belliduci

Pontificii humeros exonerasset. Enim vero ad vindicandam suam innocentiam Fulvius Pontificis iussa typis edi curabat, quin tamen nimii erga Gallos affectus suspicionem a se amoliri posset; unde Leopoldus Imperator illum Viennam abduci, a Papa petiit, de damno Cæsareis illato rationem redditurum. Ait Imperatoris obitus, indeque mutata rerum facies præteriorum oblivionem induxit. Tandem, postquam seditionem a Ferrariensibus rusticis concitatam feliciter sedaverat, perdifficili Legatione hac perfunctus, Romam rediit, ubi a Clemente XI. ob miram rerum gerendarum dexteritatem maxi- mi habitus, mortuo Acciajolio S. Col- legii Decano Episcopus Ostiensis ac De- canus renuntiabatur, qua tameu dignitate haud diu potitus est; repentina enim pectoris oppressione obrutus, om- niumque sensuum usu destitutus, die decima tertia Januarii anno ætatis sue sexagesimo sexto Romæ decessit, se- pultus in Ecclesia de Ara Cæli in tu- mulo familiæ suæ gentilitio.

§. LII